

BORSSZEM JANKÓ

BERLINBŐL.

Előfizetheti a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencz-teret 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

Az üres palaczk.

NEM is nagy férfi az — mióta erény lett,
 Hogy csak »nagyok« ellen történik merénylet,
 Kin ez meg nem esik. Üdv neked óh Gyulánk!
 Most már nem árt neked bármily gonosz fulánk!
 Elérted mit rendjel, méltóság nem adnak,
 Mit nem másnak köszönsz, csak saját magadnak!
 A mint Napoleont bombázta Orsini,
 S küldtek neki mérges burnótokat szini;
 Valamit Bismarckot célba vette Kullman,
 (Rosszabb bombont szórván mint Szitányi
 Ullman);

Valamint jó Vilmost megijeszté Hódel,
 S Nobiling utána megduplázta sréttel:
 Ugy te sem vagy már *szűz!* — Te is
 megpróbáltad

Mi az »attentatum«, s gyönyörűn kiálltad.
 Azt mondják, sőt sokan olyanok is vannak,
 Kik gúnyos értelmet kölesönöznek annak,
 Hogy míg amazokra fegyveres kéz lesett,
 Te feléd csupán egy »üres palaczk« esett!
 Nagy kicsinylést látnak ők rád nézve ebben;
 Pedig soha senkit veszedelmesebben
 Nem támadtak még meg, mint ez által téged!
 S most áldhatod még csak hirhedt szerencsédet.
 Mert a fegyverekben mi van? Srét vagy golyó.
 Lőnek. Valakibe bele másznak. — No jó! —
 Orvosok kiszedik, — és a baj elmula, —
 De te rád mit dobtak? tudod-é, oh Gyula?
 Dobtak egy palaczkot, melyben »üresség« volt!
 Ebben a merénylet szörnyű célra gondolt!
 Ha a palaczk téged talál, s az »üresség«
 Beléd megy: orvosnak kiszedni ezt tessék!
 De nem találtak el. Neved a palaczkot.
 S ne kövesse *füge* azt a *rosz baraczkot.*

Angol hadi jelszó.

„Hic Rhodus, hic Malta!“

A 3-ik berlini merénylet.

— Saját levelezőnk től. —

Berlin, congresshó 18-án.
 MA délben 2 óra felé Andrassy gróf a : állatkert-
 ben lovagolván, egy ismeretlen egyén merény-
 letet követett el lova ellen. Gyöngé durranás volt
 hallható, valami vllanás s aztán valami illanás. A
 merénylet ismeretlen ugyan, de még nincs befogva.

* * * — 5 órakor.

A merénylet sikerült elfogni. Neve: Friedlieb
 Lammerschwänzchen. Foglalk. zására: keztüslé-
 gény; különben 64 éves éretlen ifju, konzervatív
 elveket vall s a socialdemokratia tagja. Bevallotta,
 hogy Andrassy grófot ki akarta végezni. Kérdezték:
 miért lőtt hát a lovára? Mire azt válaszolta, hogy ő
 rosz lővő, és ha a gróf a célzó, bizonyos lehet, hogy
 a lovat találja el; ezért a lóra célzott, hogy a lovat
 terítthesse le.

* * * — 6 órakor.

A merénylet fegyverét megtalálták. Az nem
 pisztoly se nem puská, hanem üvegéből készült pok-
 olgép, mel keményen meg volt töltve levegővel s
 lövege parafából van csinálva. A löveget is megtalál-
 ták. A pokolgépet a merénylet a Glaser-féle üveg-
 kereskedésben vette 20 pfeningen, hol a pokolgépek
 »palaczk« néven tömegesen árulnatnak. E gyilkoló
 eszköz igen életveszélyesek, mert ős zetörve s
 lenyelve, nagy belső sérüléseket hoznak létre.

* * * — 7 órakor.

A merénylet bevallotta, hogy azért akart bosszút
 állani Andrassy grófon, mert az a keztü-
 ipar kilátásait megsemmisítette. T. i. ha az európai háboru
 kitör, a hatalmak tömérdek keztüt kénytelenek egy-
 másnak odadobni; mióta azonban Andrassy gróf a
 béke-congressust szőnyegre hozta, azóta a keztü-
 sők kilátása elborult s a szőnyeg-szövőké derült föl.
 Valószínű, hogy Lammerschwänzchen egy messzire
 elágazó összeesküvés tagja.

* * * — 8 órakor.

A merénylet bevallotta, hogy czinkostársai van-
 nak; azoknak nevét és személyét azonban nem ismeri
 és soha sem érintkezett velök. Azt is bevallja,
 hogy a rendőrség tudta nélkül leveleket írt és kap-
 tott, valamint azt is, hogy pénzt kapott, még pedig
 többször életében. A kihallgatás eredménye mind-
 által csekély, mert a merénylet, a mit most *ki vall*,
 azt a következő perczben megint *be vallja*, úgy hogy
 se vége se hossza. A grófnak, Gorcsakoffot kivéve,
 szerencsére semmi baja.

A SZEMÉRMETES KOZÁK.

ENGELER & GOSCHL. kb.

Ivánovics Iván boldogan czeplte már hazafelé a szép tojást... mikor az az istentelen ángliusz az ő nagy ángliusz ollójával

váratlanul csipte ketté a gatyá korozát.

Bécsi börzianer-levél.

— Istóczy urhoz. —

Nemes képviselő ur,
FEN most olvasom, hogy ön a magyar parlament befolyását oda kívánja kiterjeszteni, hogy a keleti kérdés rendezésével egyuttal arról is intézkedjék, miszerint őseink hazájába Mezsopotámiába tereljenek vissza bennünket.

Az bizony, tisztelt uram, nagyon jó volna. Hiszen ezt kérjük mi Johaváhtól 1800 esztendő óta. Csak az kár, hogy ön, uram, indítványában, mely kétségen kívül nagy lelkesedést fog szülni az összes európai börzéken, csak nagy és általános vonásokban vetette oda zsidótalánitási tervét s elmulasztotta a részletezést, amely ránk zsidókra nézve, mielőtt rászánnók magunkat hogy Palesztinába visszavándoroljunk, mérvadó volna.

Mert fontos kérdések megoldásáról lesz itt szó, mielőtt a budapesti s bécsi izr. hitközségek a jeruzsálemi városházában mint községi tanács megalakulhatnak.

Legyen megengedve, hogy csak néhány életbe vágó kérdést intézzek önhöz:

1. Uj Zsidóország gründolása részvények alapján történik-e, s milyen napi cursussal bocsáttatnak ki?

2. Mily formában legyen meg a zsidó király? Köz-szavazással-e? vagy úgy, hogy a részvénytársaság elnöke nevezi ki?

3. Ki van-e már szemelve Jeruzsálem valamelyik piacán alkalmas hely egy börze építésére s mily papirosokkal fognak ott kereskedni?

4. Milyen lesz az országos nyelv? A képviselőház tagjai a zsidó őssz-ministeriumot héberül tartoznak-e feleletre vonni?

5. Milyen biztosítékot nyújthat Istóczy ur egy gabna- és liszt-börze alapítására nézve?

6. Istóczy urnak van-e már határozott javaslata a zsidó hadsereg fölszerelésére nézve s ha igen, mekkora lesz a fizetése egy zsidó altábornagynak? stb. stb.

Most már e néhány pontból is megértheti uraságod, hogy még mielőtt a zsidó követek és nagykövetek az európai udvaroknál átnyújthatják creditíváikat, hosszú sora a legbonyolultabb kérdéseknek lesz tisztába hozandó. Magától értetődik, hogy e vázlatos levelemben csak a fontosabb pontokra lehettem figyelemmel. Mellékességek, mint p. o. az is, Jericho egy vármegye vagy tartomány fővárosává lesz-e s kap-e helyőrséget, vagy Bethlehemet egy zsidó érsek székhelyévé tegyük-e stb. még mindig elég korán tehetők szövé, ha csak a nagyobb kérdésekre nézve történt megállapodás.

Nem fog fölösleges munkát végezni uraságod, ha a zsidó királyi koronára nézve egy minden részletében gondosan kidolgozott programmal ideje korán lép az épen most gyűlésező berlini congressus elé. Akkor nem lehetetlen, hogy hálából megtesszük önt Palesztina országos védszentjévé.

Fogadja stb., stb.

Ritter Pinkász von Krempelesz

a »Fremdenblattól.«

Táviratok.

Földteke, jun. 13. Tegnap a tejuti gyorsvonattal közvetlenül az égből a békegalamb érkezett ide, s a congressusi épületre bocsátkozott le. A szegény madárka nagyon remegett s szorongott. Ugy látszik utközben jól megtépázta egy kánya. Ha a congressus végét nem találná megérni, megsütik s Törökország szomszédos államainak szájába röpítik.

Konstantinápoly, jun. 12. Zultán ő fge ma reggel a konstantinápolyi sematizmust kérte, hogy szoros átvizsgálása s az idei miniszter-listákból való párhuzam által személyes meggyőződést szerezzen az iránt, van-e még Stambulban néhány benszülőtt, aki eddig még nem viselt tárczát. Hosszasb lapozgatás után ő felsége fölfedezett egy emberséges vargát; neve Muszli. De mivel ez, figyelmesebb megvizsgálás után, süketnémának bizonyult, a Muszli-kabinet megalakításától le kellett mondani s egy régibb combinatióra visszanyulni.

Szt.-Pétervár, jun. 11. A kalóz-raj fölállítására bőven folynak be az adakozások. A fő-bizottság legutolsó kimutatása szerint eddig begyűlt már: 3 méter madzag, 2 katulya ólom-matróz, 3 db vitorlának kiszabott zsebbevaló, 17 db dióhéj s készpénzben 10 kopek. A jövő hét elején ejtik meg az első nagyobb kalózhajó-szemlét, mely alá az admirális a kronstadti kikötőben egy szinig tölt vas rocskát bocsátott.

Berlin, jun. 13. Az ön levelezője ma a hgi palota léghezamos kapuszínében állván, nézte a congressusi tagok bevonulását a palotába, minél fogva a hatalmasági képviselők ornátusban, az ön levelezője pedig orrnáthában volt. Csak ennyit akartam megtegrafálni.

Sustenuit molem, Julius Frontinus — vir magnus.
 Disznót tartott a malomban, J. F. a nagy férfiú.

Iram posuere. — Letette irháját.

Mox de victoria certavere.

A mopszot Victória a cserfához verte.

Quod arborea loquantur non tantum ferae.

Hogy az állatok nem csak férebesszélnek . .

Deus ex machina. — Isteni gyufa.

Gratulatio

ad novum **Rectorem Magnificum**

Josephum Lenhossenquentem.

U, qui sicut Horatii Cerberus »ore trilinguis«, das heiszt mit drei nyelvibus im Munde zu diskurálni pflegst, ecce gratulationem meam ebenfalls trilinguem accipias. Mikor Dominationem tuam a königliche ungarische Universität in Magnificentiam transfiguravit, akkor bizony — magnifékom adta! — őszintén gaudeo, gaudere, gavisus sum. Mert tény, hogy Magnificentia tua ist der erste Craniometeur-en-pages unserer Zeit, — ha tehetségemben állna, kinevezném méltóságodat herceg koponyatowskivá. Te voltál az, aki widerlegolavit istam doctrinam windischgratiosam, dass nicht nur der Mensch, sőt még a Meter is, a bárónál kezdődik. Ist nit wahr, a bárómeternél előbbre való a kranio-meter! Te voltál az, ki a rőfőskereskedést amplificavisti et ausdehnuisti a gerinczagyra, etabliróvzán nagyszerű Durchschnitwaarenlagerodat, melyért a französische Akademie tibi transmisit egy arany chronometert. Dem Verdienste seine Krone! Dem Kranio-meter! Te vagy az, ki a magyar férfi derekáról herunterschnalltest istam aviticam nadrágszíj és anstatt dessen uns körülöveztél cum cingulo venoso, der uns bereits so ans Herz gewachsen ist, t. i. úgy a hasunkhoz nőtt, még pedig belülről, ut sine id cingulum nec vivere possemus. Nem akarok arról disserálni, wozu ich ein wahrer Dissertacitus sein müsste, mennyit köszön neked a magyar műnyelv. Te előtted a tanulók abban a Meinungban fuerunt, hogy »viscera« az nyilván »viszerek«-et jelent, »üter« pedig mindenesetre annyi mint »uterus«. Általad ebbe a Verwirrungba ordo, ordinis, generis feminini ist gekommen. Seitdem du auftretuisti, az idegen nyelvek mind rabszolgái az ungarische National-linguának. Tu terminum (technicum) fecisti ennek a babylonische Thurm- und-Taxisnak et si tanulones moderni bonczolare wollunt, nervum rerum augenbliciter praeparare sciunt, quod studium anatomiae maxime facilitat. Ilyen érdemeidért én, si miniszter essem, te Praesidentem Sectionis Caesareae Regiae ernennere sietnarem. Sed miutandem illam hatalmam

non besicio, bin ich schon zufrieden, hogy méltóságacitas tua és a római pápa sind die einzigen Menschen, akik rangjokat praesente cada vere nyerik el. Ily tiszteletaler Ausgang fölött méltán örvendezando, rufe ich aus vollem Herbeutel: Vivat Lenhossequens!

Dr. Joannunculus Piperculus.

Királyutczai levél.

Kedves svógorlében!

E napokba mexólitja engemet a Nathan Tulpen-thal: »Nos, mit szólja a herr von Istóczy indítványához?« Mondom én a Tulpen-thalnak: »Szamszéd, maj én beszélek el magának edj történet ami elűtata magát husvétkor. — Mikor én montam mint istenphélő izroelító: »Adja az óristen, hoid ledjünk jüvő évbe a Jerozsálembo«, kérdezi engemet az Árpádka jerek: »Ugyan tátikám, minek menjünk mi Jerozsálembe, mikor itt is jól vagyunk?« Pheleltem én neki rá: »Hát nem tucz, hoid a zsidókat annyian jölölnek? Nem dobálták meg tégedet nem is rég paraszt jerekek küvel?« Mondja ere az Árpádka: »Azért, mert a parasztyerekek gyűlölnek bennünket, menjünk mi Jeruzsálembe? Ha a parasztyerekek nem állhatnak ki bennünket: menjenek ű Jeruzsálembe!«

Milljen phej ez a fő!

Azért hát ojánlom Istóczy urnak: menjen ű Betlemba, vadj ha Betlem neki meszi van, hát Bedlamba. Aztot is jó lesz neki.

Sp. I.

Fületlen gombok.

Némely ember még halála után is rendelkezik, parancsol, perel, civakodik; avagy mi a végrendelet?

*

A nő szerelmét sohasem, csak a tárgyát változtatja. A férfi szerelmének tárgya mindig egy, csak alakja változó: néha kisebb, néha nagyobb.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Bismarck herczeg kongreszuson elnök, moszka az ölnök, a tübi az ülnök, kivéve Gorcsakopfot, az álnok.

Sokat hasonlítják békét az igéret földéhez, amibe nem sakára elrünk. Csok lasan oraim, elübb át kül meni a veres tengeren.

Mokány Berczi a párisi köztárlaton.

II.

Seromán kapándü!
Mő vojala — vamma nyovolya. Átusztam Sompányer országgon. Ugy megtetszett, hogy se-hogy se jakaródtam kimennyi belülle. Mer házasonhatnikom gyütt szörnyen! Annak a hires bormérőnek az édes özvegyire, a vőv Klikóra szomjaztam meg nagyon. Tudakótam a kastéjját. Aszonták, mőjen a föld alatt lakik márvány kriptába. Maga is — de meg a bora is. Peig ha ilt vóna: Jézus szent heveder ucse, kriptogámiába keveredek vélle.

Alyig hogy a vaggonybul a málha-pajtába szorúntunk, mán odaszagút hozzám a francia fináncz.

— Rien à déclarer, Monsieur? Van-é nállam adóköteles jország?

— Zső nő szvi pa deklarán, párszk zső nő szvi pa cseh. Magyar vagyok!...

— Cela n'empêche pas....

Hijjába; minyorításba estem. Kus itt a te neved, ha nőmös vér vagy is. Kihalászott a nőbel átalvetőmbül vagy három szál magyar nemzeti cigiarót, egyeben át se szilná magába Széll Kálmány azt a lebegőt, akire szüksége van hogy főfújhassa vélle az budzsedjit!

Hogy kiszedem a lábam a szálló kapujából (aszongya »hôtel de Bercy«: hát csak nem ettem kagylóba szorút tengeri náthát, hogy ne ide telepedjek) — ott a kis kapu mellett mindjárt örvendetes tanálkozásom esett a francia iparral. Egy vak kódis katona ül a padon, nyakába ien czédula lóggott:

Campagnes	2
Blessures	2
Enfants	5
Total	9

Mi löhet az a kilencz!? Azt vessse ki Maróthiba ójtott Széll Kálmány.

Hanem má most szaladjunk a kijállításba. A hingtóba szállok íppeg, hogy megütik az fületem mivészhangok. Az odavaló Dunaparton czibaki komédia!

Megnézem a donyeszt. Hun is láttam mán én eztet a gyöngyharmatot? . . . Dolmabagoston é vagy . . . az isten ucssa! . . . az a czirkuszbeli fruska vót, akit a tavaly protegyáltam lóruul nyeregbe. Mikor megösméert, hát lejugrott a mű-hidasrul, felém köntörködött oszt oan puhán nízett rám mint a meleg cipő.

— Kuczika ne! mondék neki, erényössen ütvel a kezire: itt nem rajcsulozunk. De azért mégis kijolvaszott belüllem egy odavaló pöngő flórest. Nem sok, mer hát véknyabban csurrant a sajnálat mint a szerelem.

Mőgigértem nekik, hogy a csodatevő koncertjükre elmenek, akibe az a bal kizrül való apja művészileg dresszérozott szuszt fog mutogatni. Aki alatt azt értette hogy klarinétot fúj; mert hát abbul igaza van, hogy a klarinét szó voltaképpen nem is egyébb mint dresszérozott szusz. Csak a neve legyék czifra: a beteg varnyu is fáczány számba möngyön.

Ahun a, a Trokadéró!

No, te beszilj most Páris! Had hallom azt az öt világvármegyére kajáttó dicsösségedet!

ILLUSTRÁLT NÉMET TÁVIRAT.

— A német lapokból. —

»König Wilhelm trieb seinen Sporn in's Hintertheil des grossen Kurfürsten — —

worauf letzterer sank und ersterer am Schnabel beschädigt wurde.«

(Szószert!)

Congressusi hirharang.

A congressus jelenleg a népszínház ezredik előadása programjának szerkesztésével foglalkozik. Eddig a görög tűz mellőzését mondták ki s elhatározták, hogy az európai konc ertben a harmoniát Soldosné dalainak fölvétele által f gják helyreállítani. A diplomatiak lakomédia a népszínházban fog előadatni abbonement suspendu, azaz a bérlők fölakasztása nélkül. Szép diadala a humanitásnak!

* * *

Dr. Artesius Furunculus Zsigmondy a congressus orvosává neveztt tett ki. Az agyafurt eszméket artézi uton ő fogja helyre furni. Ennélfogva igen furi-bundus kedvben utazott el Be linbe.

* * *

A congressus hivatalos közlönyévé a »Vadász- és Verseny-lap« fogadtato t el. A keleti országok fölöstása a »totalisateur« által fog történni. Mennyire változott a világ; hajdan a fejedelmeket mediatizálták, most totalizálják!

* * *

Lord Beaconsfield Istóczy ur ama kérdésére, vajjon hajlandó volna-e, mint hajdani Disrael, az új Zsidóország trónját elfoglalni, azt válaszolá, hogy ő nem ér rá, de a walesi herczegnek nagy kedve van zsidóvá lenni és az ang l trónról a jeruzsálemi kedvéért lemondani. Az Albert Edward névnek Eduard Abeles-re magyarítása iránt m r tett is lépéseket a magyar belügyéségnél.

* * *

Gorcsakoff herczeg a congressu bevégezte után három havi kurára fog menni a Rókus-kórházba. A vén róka hol is volna jobb helyen, mint a vén Rókusban?

* * *

A congressus szerdán in corpor; megtekintette dr. Nobiling merénylő sebétt. Persze in corpore Nobilingi. A sebet Langenbeck tanár szépen bevarrta s ezért a berlini szabólegény-egylet socialdemokrata ága tiszteletbeli szabólegénynyé választotta, a National-Tingl-Tanglban pedig tiszteletére Mozart »varrásfuvola« című operá... czióját adták, melynél az összes congressus megjelent.

ÓCSKÁSZATI SOKADALOM.

(Vége.)

Azokról a csülkökről.

NE ESSEK meg rajtunk impertinencia,
Nem áll itt egyedül a rezidencia!
Tiszteljük meg sorba, a mi arra való,
Fényes is meg dicső, örökíteni való.

Vagyon itt először társas élet faintos,
Szerető családtság, melyben Ábel Kaint mos.
Igen fényes itt az arisztokrácia,
Mellette virágzik a zsidókrácia.

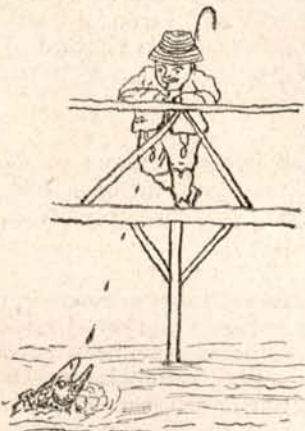
És harmadik rendnek volna itt a papi;
Ennek tekintélye itt nem mindennapi;
Hozzá csatlakozik derék pugris osztály,
Melynek a kezében soh' sem volt tör, mordály.

Ha itt ott a komák összeperlekednek,
Fogják a kulcsot és hegynek kerekednek,
S a gonosz haragot jó borba fulasztják,
A békeltető szót hamar kiszalasztják.

Mindebből eléggé érthetőn kitűnik
Hogy az emberek itt egymást jól kitérik.
Megvan itt a mágnás az ő zsidajával
Megvan itt a gazda vén és kis papjával.

Ilyen szervezkedés nem is lehet káros,
Mutatja mindenkor s fényesen a város:
Szárasság idején a porát, emészted
S mire eső esik, az eszen meg téged.

Ki pihenni óhajt, hát a Körös hidján
Belenéz a vízbe és köpköd bele csinján.

Rászedi a halat, mely a nyálnak szökken.
De rútul csalódva gyorsan visszahökken.

Ha meg eső esik: ott a Laczikonyha!
Felette kifeszül ilyenkor a ponyva;

A kinek nincs dolga, az hát kapja magát,
A jó pecsenyének ott szíjja a szagát.

Nyáron nyálat ereszt mindenkinek inyje,
Tudniillik akkor érik ott a dinnye.
Megjelenésével változást okozva:
Dinnyehajjal van itt minden flaszterozva.

Jó ősi szokásnak ma is meghódolva:
Malaczkok is járnak szerte kóborolva;
S mire az estharang toronyba' megcsörren
Káptalan csordája utczaszerte rőffen.

Az egyleti élet virágzik itt nagyon:
A négyszin biblia forgalomban vagyon.
Nem ritkán csinálnak itt jó mulatságot:
Összehozván a jó blattos ifjuságot.

Láttam a báljukban deli ifjakat ott;
Valamennyi szörnyü böven ásitgatott.
Később elvonultak, csöndesen pipáztak,
Hajnal táján pedig csendesen eláztak.

Pedig egy dologban nincs kifogás hiány
Mint a csillaghullás annyit itt a szép lány.
S a mi ezenkívül még nem kevesecske:
Az a parázs tüzről pattant szép menyecske.

A jó ég se tudja, hogy mi az a restség,
Melyben nyakig dagaszt a fiu nemzetség;
Akárhogy forgatjuk úgy lesz biz a végre:
Peczeparthus fajnak meghigult a vére.

Adta terringettét! de hová jutottam!
A sok bölcseségtől hogy elrugaskodtam!
No de azért se baj, rögtön elvégezem
És szegre akasztom nyílam és tegezem.

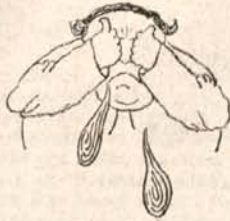
* * *

Kászolódás.

Végre menni kellett. Kászolódtunk sorra,
Eltűnt a vagonban Pulszky papa orra.
A rézmetsző-gebics vala a secundus:
Nagyon tisztelendő Bubicus Sigismundus.

A ki ezek után a gőzösre kap fel :
Csinos barna tudós, a Josephus Hampel ;
Erre következett jó Carolus Pulszky,
S mind beültek szépen, senki sem szorult ki.

Egy darabig mégis valaki ott maradt :
A jó Rómer bácsi könnye csak úgy szakadt,

Ép olyan könny volt az, hogy — credibiliter —
Egyből is telt volna vagy harmadfél liter.

Epitógus.

Végre rajtam a sor. Szedtem sátorfámat,
Csizmaszárba dugtam csipkedő pennámat,
Melylyel irogattam a »Fekete Sasban«
(Ételét érzem én még ma is a hasban),

A dicső hadjárat bevégeződött. Eztán
Szintén haza lódult sörényenagy Hermán,
(Az a vadvér pókász.) — S fölkapván prücsökre
Épen haza is ért szalonna-früstökre.

Itthon aztán prücskét meg is tánczoltatta,
Vele Jágócsit de oldalba rugatta.
S maga tótágasban vetve nagy bukfcenzet :
Nyakába keríté vén Pulszki Ferenczet.

CONGRESSUSI APRÓSÁGOK.

Berlin hemzseg a diplomataiktól. Tegnap a színházban minden páholy tele volt. „Ein Parterre von Diplomaten“ mondja a „Berl. Wespen“, Bismarck főközlönye. Láttam a tárgyalási termet. Azt hiszem szűk lesz, ha kezdik benne földarabolni Törökországot. A mellék termekben is folyik majd a földarabolás. Pipázni szabad-e munkaközben, azt nem tudom. De mint megbízható forrásból tudom, kutyát behozni a terembe, tilos. Csak a kertben van a helye.

A tanácskozási asztal patkó alakú. Ehhez a patkóhoz Bismarck hg. szolgáltatja a lólabát.

Gorcsakoff nagyon csodálkozott, mikor a zöld asztalon minden tag előtt a párisi szerződés egy teljes példányát látta feküdni — még pedig sértetlenül. Hiszen ő azt régóta szétszakította. Andrassy és Beaconsfield felvilágosították, hogy ha szétlépte, csak a saját példányát téphette szét. Igaz, mondá az agg kancellár, ez nem jutott eszembe.

Gorcsakoffot lábfájása miatt úgy kellett fölvenni a congressusi terembe. Beaconsfield a herceghez fordulva, mosolyogva szólt: „Sajnálattal constatálom hogy excellentiád velünk már nem fog jó lábon állhatni.“

— A munkás-gyűlésből. —

(Gutai Pál beszédjéből.)

Gyorsirói jegyzet.

... mikor azt mondják, hogy »Előre!« mi is azt mondjuk: »Hát csak előre gazd uram!« Mert a jó vezér nem azt mondja, hogy: »előre!«, hanem azt mondja: »utánam!« Én a szavazati joggal akarok élni! Franciaország, ma respublikaország. Hát ott egy bizonyos ur körültekintette a nemzet rétegeit és látta, hogy nagyon gyéren szaporodik a francia nemzet s hogy nagyon bőségesen szaporodnak a beszármazottak. És azt mondja az egyik, hogy adjunk ki rendeletet, hogy aki 20-ik évig meg nem nősül, és a hadsereget nem szaporítja tehetsége szerint azokat avval megijeszti, hogy elvesztik szavazati jogukat. De minket nem ijeszhetnek meg, mert nincs szavazati jogunk se. Még azt is hozzá tették, hogy hát a katolikus papság ki van ez alól véve. Én meg azt mondom, hogy ők, mint jó izmu nemzzék a nemzetnek a honvédkatonát és a nép ne legyen rá kényszerítve. (Élenk

derűség.) És én azt mondom, hogy akár hogy tartom magamat, én nem tudok soká beszélni, mert én theologus vagy taktikus nem vagyok. Én azt mondom, azok a finom eszű emberek vagy kapitányok vagy mik, adják meg azt ami a nemzeté és a mi nekik egy krajczárba sem kerül, a szavazati jogot, ha nem — hát majd teszünk róls mi. Én magam voltam katona, a fiam is, de nem adtak semmit a neveltetésére, de hogy felnőtt s husz éves lett, azt mondták: »Gyere bundás! majd beválsz katonának!« (Közbe-kidáltások: 10 perc elmúlt!) Ha még tíz perczig leszállok is, azután ismét fölszállok. Én azt mondom, micsoda hajós legénybe bizik inkább a kormány? Én azt mondom, a magyar gyárakban magyar rendező nincs. Hogy ha a munkásnak van valami kérni valója, hogy tudjon vele beszélni? »I kann ned ungaris. Kan szé niksz dajcs!« (Derűség.)

Elnök. Figyelmeztetem a szót, hogy ez nem tartozik a tárgyhoz.

Gutai Pál. Én azt mondom hozzá tartozik. Azt mondják: csak mindent egyszerre ne akarjunk. De mink erre nem hallgatunk. Igrérnek, csak hogy a gyermek valahogyan csendes legyen a csecstől. Kész vagyok. (Derűség.)

*

— Udvarias jegyes. —

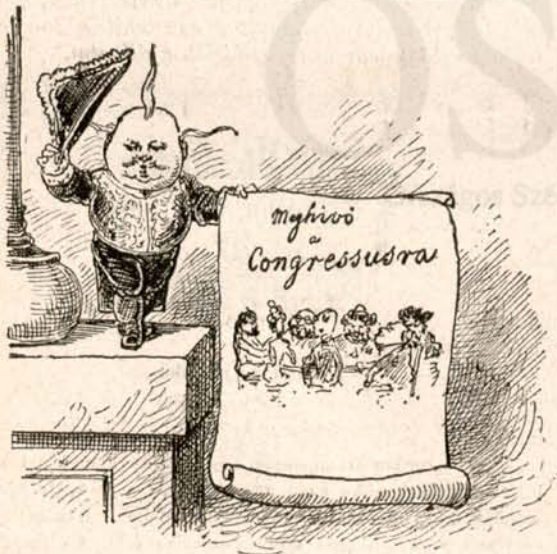
Tisztelettel értesitem, hogy S. H. kisasszonyt, S. I. m. t.-i földbirtokos bájos leányát f. hó 9-én magamnak eljegyeztem. Budapest, 1878. június hó 11.

Tisztelettel R. J. ügyvéd.

E. G. (Gdl.) A küldemény a naptárba kerül. A többire nézve azt ajánlották, hogy csak mentől több tőrömfüvet szedegessünk, mert kazlak vannak a petreneze előtt. Egy sürgetőrium különben a héten is ment. — „Zöld számár.“ (Sz. Uderhly.) Tautologia: a jeles nyomtatványról a fele is igazat szól. Persze hogy akármelyik fele. — **K. B. (Sants)** Ez is a sorát várja. — **B. Sv. (Mlykt.)** Valóságos diszpeldány. Bemutatjuk. — **M. G. (Bápt.)** A rejtély megoldása: sokat és jót. Ezért azután jár egy kicsi és rossz honorarium. — **Id. Lurkó.** Ne higye! Pák Albert szerint »difficile est satyram scribere! A küldemények apránként a rajzoló keze alá fognak vándorolni. — „Szolgája.“ (Eprjs.) A megye nevét kérjük: Sáros-é vagy Abauj? — „Mózi.“ Ez tréfás? Ön tréfál. — **B. B.** Bőséges idejét öszintén irigyeljük. De azért mégis rosszul teszi, hogy régi adomák leírására használja.

Congressusi meghívó

LÓLIROTT, fenrajzolt megbízói fölszólításához képest, tisztelettel értesíti ő excját a közönséget a következőről:

Csatlakozván az osztrák-magyar cabinetől eredt iniciatívához, a borsszemes kormánynak van szerencséje az eddigi 11 évfolyam előfizetési bárczáit aláírt közönségi nagy hatalomnak azt a javaslatot tenni, hogy Budapesten con-

gressusra gyűljön össze, vagy: a nagy melegre való tekintettel, 2 frtos utalványok által fejezze ki beleegyezését a kö lendő hóbertokkal, melyekkel a San-Stefanoban Oroszország és Törökország közt létrejött békét illusztráltuk s ezentul is illusztrálni fogunk.

E congressusi teendők sorába bele tartoznak a magy. kormány s az országgyűlés két házának viselt s viselendő dolgai, melyeket ide-és odavágó élcezzel fogunk érdemlegesen megbirálni.

Ha a fölszólított nagyhatalmasság a meghívást elfogadja, nem fogja megsajnálni.

A congressus f. é. július 7-én kezdődik.

BORSSZEM JANKÓ

vicelnök.

Július 1-vel új előfizetést nyitunk a »Borsszem Jankó«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.

Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Budapest, 1878. júniusban.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.